

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อได้นานแค่ไหน เพราะมีผลกำไรในการจดจำระลึกถึงและการสูญเสียในการลืม
- คำถาม:** ในโลกของดวงวิญญาณบาปนี้ อะไรที่เป็นไปไม่ได้แน่นอนและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** ที่นี่ เป็นไปไม่ได้แน่นอนที่จะมีใครพูดว่าเขาคือดวงวิญญาณบุญ เพราะโลกเองก็เป็นโลกยุคเหล็กและตมโประธาน สิ่งที่มนุษย์คิดว่าเป็นการกระทำที่เป็นบุญนั้นที่จริงแล้วเป็นการกระทำที่เติมไปด้วยบาป เพราะทุกการกระทำที่พวกเขาทำตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสอย่างใดอย่างหนึ่ง

โอม ชานติ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือลูกของบราห์มา และเป็นบราห์มา กุมารและกุมารี และต่อมาลูกก็จะกลายเป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังศึกษาการศึกษาของ 84 ชาติเกิดและวงจรโลกด้วยเช่นกัน และลูกยังได้รับคำสอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ แน่ใจว่าลูก จดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแท้จริงหรือมายา ราวน์นำสติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่น พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป ดังนั้นเวลานี้ลูกแต่ละคนต้องถามตนเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาหรือไม่? หรือสติปัญญาของฉันไปที่อื่นใดหรือไม่? ควรจะมีการตระหนักรู้นี้ : ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเป็นเวลานานแค่ไหน สติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่นที่ไหนเป็นเวลายาวนานเพียงใด ตรวจสอบสภาพของลูกเอง เป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกจดจำพ่อ เป็นเพียงโดยการทำเช่นนั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเก็บบัญญัติของกำไรและขาดทุนของลูก หากลูกสร้างนิสัยของการทำสิ่งนั้น ลูกก็สามารถมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่ลูกเฝ้าแต่เขียนลงไป ทุกคนนั้นก็เก็บไดอารี่ไว้ในกระเป๋าของเขา ไดอารี่ที่นักธุรกิจทั้งหมดมีนั้นไม่มีขีดจำกัด ไดอารี่ของลูกไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องจดบันทึกของลูก คำสั่งของพ่อคือ: ขณะที่ทำธุรกิจของลูกและสิ่งอื่นแต่หาเวลาที่จะจดจำพ่อ ตรวจสอบบัญญัติของลูกและเฝ้าแต่เพิ่มพูนกำไรของลูก, อย่าได้เข้าไปสู่การขาดทุน ลูกมีการบรรเทาและดังนั้นจึงมีกำไรในหนึ่งวินาทีและขาดทุนในวินาทีต่อมา ลูกสามารถที่จะค้นหาได้อย่างเร็วกว่าลูกมีกำไรหรือขาดทุน ลูกคือนักธุรกิจใจใหม่? แทบจะไม่มีใครสามารถทำธุรกิจนี้ มีกำไรในการจดจำระลึกถึงและขาดทุนในการลืม ลูกต้องตรวจสอบตนเองสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจะใส่ใจว่าพวกเขาอยู่ในสภาพของการลืมนานแค่ไหน ลูกๆ เข้าใจว่า ผู้เดียวนี้คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังเดิมแล้วเราคือดวงวิญญาณ เราลงมาที่นี้จากบ้านของเรา เรานำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเรา ร่างกายนั้นสูญสลายและดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไป สันสการ์ของเราที่อยู่ในดวงวิญญาณของเราด้วยเช่นกัน บาบากล่าว: โอ ดวงวิญญาณ, จำได้ไหมว่า ลูกได้เคยทำกรรมที่ผิด โดมาตั้งแต่วัยเด็กของชาติเกิดในปัจจุบันของลูกไหม? ลูกสามารถที่จะจดจำสิ่งที่ลูกเคยทำเมื่อลูกอายุสามหรือสี่ขวบ ที่ลูกได้ช่วยเด็กของลูกอย่างไร และลูกได้ทำสิ่งใดลงไป ลองนึกดูจิตสำนึกของลูกกักต้อนลูกอยู่ภายในเกี่ยวกับสิ่งใดหรือไม่? ไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดในยุคทอง ดังนั้นเรื่องของการร้องขอจึงไม่เกิดขึ้นที่นั่น ที่นี้บาปก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ การกระทำที่มนุษย์คิดว่าเป็นบุญนั้นแท้จริงแล้วเป็นบาปด้วยเช่นกัน นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป การมีปฏิสัมพันธ์ของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปเช่นกัน ดวงวิญญาณบุญไม่มีชีวิตอยู่ที่นี้ ในโลกของดวงวิญญาณบุญ ไม่มีดวงวิญญาณบาปแม้แต่ดวงวิญญาณเดียว ในโลกของดวงวิญญาณบาปไม่สามารถมีดวงวิญญาณบุญแม้แต่ดวงวิญญาณเดียว กูรูผู้ที่ผู้คนก้มลงแทบเท้าของพวกเขาที่ไม่ใช่ดวงวิญญาณบุญเช่นกัน นี่คือยุคเหล็กที่ตมโประธาน เป็นไปไม่ได้ที่จะมีดวงวิญญาณบุญที่นี้ เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ, ลูกดวงวิญญาณก็เรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าหากใครบางคนบริจาคเงินจำนวนมากหรือทำกิจกรรมที่เป็นการกุศล เช่น การสร้างธรรมศาลา ฯลฯ เขาจะเป็นดวงวิญญาณบุญ, ไม่เลย อาคารของห้องโถง ฯลฯ สำหรับการทำให้ดี แต่งงานก็ไม่ใช้การทำกรรมที่เป็นบุญ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คืออาณาจักรของราวน์; มันคือโลกที่เป็นเช่นปีศาจของดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ราวน์เคยมีชีวิตอยู่ แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักเขา มีภาพลักษณ์ของชีวิตด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักท่านเช่นกัน พวกเขาสร้างชีวิตลึกลับขนาดใหญ่มากๆ แต่พวกเขาก็พูดว่าอยู่เหนือรูปและนาม ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา ซึ่พบบา ผู้เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของลูกถูกประณามในบารัต ด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์, ลูกก็ได้ประณามท่านอย่างมาก มีหนังสือเกี่ยวกับการกำหนดของมนุษย์และการกำหนดของพระเจ้า เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้และลูกอธิบายแก่ผู้อื่น

ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาได้อย่างไร ด้วยการทำตามการกำหนดของราวันลูกก็กลายเป็นมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดของมนุษย์นั้นก็เรียกว่าการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้นก็เฝ้าแต่ทำกรรมที่เป็นเช่นปีศาจต่อไป สิ่งหลักที่พวกเขาพูดคือพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอวตารลงมาในปลาและจระเข้ ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นเช่นปีศาจและสกปรกมาก ลูกดวงวิญญาณไม่ได้เกิดมาในปลาหรือจระเข้ ลูกเข้ามาในร่างมนุษย์เท่านั้นเวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่ได้กลายเป็นปลาหรือจระเข้หรือที่ลูกจะใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดในสายพันธุ์ที่แตกต่างกัน เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาของพ่อ ลูกๆ, ลูกใช้ 84 ชาติเกิด 84 จาก 8.4 ล้านนั้นคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์? นั่นเป็นความหลงงมงายมีความหลงงมงายอย่างสมบูรณ์และไม่มีสิ่งจะแม้เพียงเล็กน้อยในสิ่งที่พวกเขาพูด ลูกต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ด้วยดูสภาพของบาร์ต บาร์ตที่เรียกว่าสวรรค์เรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรมีอาณาจักรของรามและอีกครึ่งวงจรมีอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันเรียกว่าเป็นชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน คำพูดเหล่านั้นก็รุนแรงมาก ครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรของเหล่าเทพได้ดำเนินมา พ่อได้อธิบายแล้วว่ามัลลิกษมีและนารายณ์ที่หนึ่ง, ลักษมีและนารายณ์ที่สอง และลักษมีและนารายณ์ที่สาม เช่นที่พวกเขาได้มีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่งและที่สอง มีรุ่นที่หนึ่งและแล้วก็ก็เป็นรุ่นที่สอง นี่คือวิธีที่สิ่งนั้นดำเนินไป ก่อนอื่นลูกมีอาณาจักรสุริยวงศ์แล้วก็จักรวรรดิ พ่อได้มาและอธิบายความลับของละครอย่างชัดเจนมาก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ของลูก มีบางบรรทัดในคัมภีร์ แต่ผู้ที่สร้างคัมภีร์ไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อبابาไปที่เบนารเอส(เมืองพาราณสี) เขาไม่ชอบโลกนี้ เขาเคยนั่งที่นั่นและวาดเส้นบนกำแพง พ่อตั้งใจให้ฉันทำสิ่งนั้นทั้งหมด ในเวลานั้น ฉันเป็นเด็กและก็ได้ไม่ได้มีความเข้าใจอะไรอย่างเต็มที่ มีเพียงแต่ความรู้สึกว่ามีใครบางคนที่กำลังทำให้ฉันทำสิ่งทั้งหมดนั้น เมื่อฉันได้นิมิตของการทำลายล้างก็มีความสุขอยู่ภายในด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืนเมื่อฉันนอนฉันก็รู้สึกราวกับว่ากำลังโบยบิน อย่างไรก็ตาม ฉันก็ไม่เข้าใจอะไร ฉันเพียงแต่วาดเส้นต่างๆ ฉันรู้สึกว่ามีพลังบางอย่างเข้ามาในตัวฉัน ฉันรู้สึกประหลาดใจ ก่อนหน้านี้ ฉันเคยทำธุรกิจ ฯลฯ แต่แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเมื่อฉันมองไปที่ใครบางคน พวกเขา ก็จะเข้ามาอย่างรวดเร็ว ฉันเคยถามว่า เกิดอะไรขึ้น? ดวงตาของใครก็ตามที่ฉันมองจะปิดลง เมื่อถามผู้คนเหล่านั้นว่า พวกเขาเห็นอะไร พวกเขา ก็จะตอบว่า พวกเขาเห็นสวรรค์ดินแดนสุขาวดีหรือพวกเขาเห็นกฤษณะ สิ่งเหล่านี้ต้องเข้าใจเช่นกัน เหตุนี้เองฉันจึงได้ละทิ้งทุกสิ่ง และไปที่เบนารเอสเพื่อที่จะพยายามทำความเข้าใจ ฉันเคยนั่งที่นั่นตลอดทั้งวัน ฉันก็จะวาดกำแพงด้วยดินสอและไม่ได้ทำธุรกิจอื่น ฉันคือเด็กน้อย เมื่อฉันได้เห็นสิ่งเหล่านั้น ฉันก็รู้สึกว่ามันไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจใดๆ ฉันต้องสละละทิ้งธุรกิจของฉัน ฯลฯ ฉันมีความสุขที่จะออกจากงานที่เป็นเช่นนั้น มันเป็นอาณาจักรของราวัน หัวของเขาก็ได้แสดงไว้กับราวัน ดังนั้นฉันจึงคิดว่านั่นไม่ใช่อาณาจักรแต่เป็นการทำงานที่หนักเหมือนลา ลากลับไปกลับมาในฝุ่นครั้งแล้วครั้งเล่าและเฝ้าแต่ทำให้เสื้อผ้าที่สะอาดของคนซักผ้าเสียไป ฉันก็ถามเช่นกันว่า ลูกเคยเป็นอะไร? เวลานี้ลูกได้ไปถึงสภาพใด? เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งและอธิบายสิ่งนี้ ดาदानี้ก็อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกันทั้งสองเฝ้าแต่อธิบายในลักษณะนี้ ลูกๆผู้ที่สามารถอธิบายความรู้นี้ได้เป็นอย่างดีก็เรียกว่าเป็นผู้ที่ฉลาด ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกๆก็อธิบายด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรกำลังถูกสร้างขึ้นมา และดังนั้นทุกคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขาวงจรแล้ววงจรถัดไป ไม่ใช่ทุกคนที่จะรับความรู้ที่ทัดเทียมกัน การก่อตั้งนี้มหัศจรรย์! ผู้อื่นไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการก่อตั้ง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการก่อตั้งศาสนาซิกข์เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่เข้ามา และหลังจากนั้นไม่นานก็มีการก่อตั้งศาสนาซิกข์ ใครเป็นหัวหน้าของพวกเขา? กูรูนาถเข้ามาและหลังจากนั้นจาบซาฮิบ(คัมภีร์ซิกข์) ถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ในตอนเริ่มต้นดวงวิญญาณมีความใหม่ เพราะพวกเขาบริสุทธิ์ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าสิ่งสูงสุด เพราะพวกเขาก่อตั้งศาสนา พวกเขาจึงถูกเรียกว่าผู้ที่ยิ่งใหญ่และสาวกของพวกเขาจะมาตามลำดับกันไปหลังจากที่เขาลงมา เมื่อ 500 ปีที่แล้วดวงวิญญาณใหม่เข้ามาและก่อตั้งศาสนาซิกข์ ในเวลานั้นจะมีคัมภีร์กันได้อย่างไร? สุขุมณี (บทสวดแห่งสันติภาพ) และแจบซาฮิบ ฯลฯ ต้องมีการเขียนขึ้นมาในภายหลัง พวกเขาสอนอะไร? เมื่อพวกเขามีความกระตือรือร้น, พวกเขาั่งและสรรเสริญพ่อ แต่หนังสือ ฯลฯ ของพวกเขาได้มีการเขียนขึ้นมาในภายหลังเมื่อพวกเขามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เพราะลูกต้องการให้ผู้คนอ่านคัมภีร์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน คัมภีร์ของทุกศาสนาถูกสร้างขึ้นหลังจากที่ได้มีการก่อตั้งศาสนา มีการอ่านคัมภีร์หลังจากที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็น ในตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณมีความสโตปุระธาน และหลังจากนั้นพวกเขาก็กลับมาสโต ราโจและตโม หลังจากที่ได้มีการเติบโตอย่างมากเท่านั้นจึงมีการยกย่องศาสนาและมีการสร้างคัมภีร์ของศาสนานั้น ไม่เช่นนั้นการเติบโตจะเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาต้องกลายเป็นสาวกดวงวิญญาณของศาสนาซิกข์ต้องมาและตามลงมา ต้องใช้เวลาอย่างมากสำหรับสิ่งนั้น ดวงวิญญาณใหม่ที่มาไม่ได้สัมผัสกับความทุกข์ กฎไม่ได้ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น หลังจากที่ได้ดวงวิญญาณไปจากสภาพสโตปุระธานของพวกเขาสู่สภาพสโต ราโจ และตโมพวกเขาก็ประสบกับความทุกข์ นี่คือกฎ ที่นี้พวกเขาได้ปะปนสิ่งต่างๆ มีชุมนุมของราวันและชุมนุมของรามด้วยเช่นกัน แต่ลูกก็ยังไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกก็จะออกจากร่างของลูก จะไม่มีความทุกข์

สำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม พวกเขาไม่สามารถที่จะอยู่ในโลกที่สกปรกนี้ได้ พวกเขาจะต้องจากไป ผู้ที่คงอยู่ก็จะไม่กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ในเวลาเดียวกัน แม้กระทั่งเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นบางคนจะหลงเหลืออยู่ การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น มีการร้องเพลงว่า “เมื่อรามจากไป ราวนั้นก็จากไปด้วย” ครอบครัวของราวันนั้นใหญ่มาก ครอบครัวของลูกเป็นครอบครัวเล็กๆ มีศาสนาจำนวนมากมายับไม่ถ้วน ในความเป็นจริงครอบครัวของลูกควรจะเป็นใหญ่ที่สุด เพราะศาสนาเทพคือศาสนาแรก เวลานี้พวกเขาทั้งหมดนั้นก็ปะปนกันไป และมากมายก็ได้กลายเป็นคริสต์เตียน เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนเห็นมีความสุขและจะได้ตำแหน่ง พวกเขา ก็จะเป็นของศาสนานั้น เมื่อใดก็ตามที่พระสันตปาปามาหลายคนก็กลายเป็นคริสต์เตียน ดังนั้นจึงมีการขยายตัวอย่างมาก ในยุคทองมีลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคนเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นเติบโตในลักษณะนั้น เวลานี้ดูซิ ชาวคริสต์เตียนนั้นเข้มแข็งที่สุด ผู้ที่ให้แก่เด็กหลายคนจะได้รับรางวัลเพราะพวกเขาต้องการมนุษย์ผู้ที่จะเป็นประโยชน์สำหรับกองทัพ พวกเขาทั้งหมดเป็นคริสต์เตียน รัสเซียและอเมริกาทั้งหมดเป็นคริสต์เตียน มีเรื่องราวเกี่ยวกับลิงสองตัวที่ต่อสู้กันและแมวก็กินเนย สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน ก่อนหน้านั้นชาวฮินดูและชาวมุสลิมเคยอยู่ด้วยกัน ในช่วงเวลาของการแบ่งแยกดินแดนประเทศปากีสถานที่แยกออกไปก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เมื่อสองประเทศต่อสู้รบรากันพวกเขาก็ใช้อาวุธทุโศปกรณ์และจะมีธุรกิจระหว่างพวกเขา นั่นคือธุรกิจที่สำคัญที่สุดของพวกเขา แต่โชคชะตาแห่งชัยชนะในละครนั้นเป็นของลูก เป็นสิ่งที่แน่นอน 100% ว่าไม่มีใครสามารถเอาชนะลูกได้ คนอื่นจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าจะเป็นอาณาจักรของโลกใหม่ และลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมามีค่าสำหรับสิ่งนั้น ลูกเคยมีค่า แต่เวลานี้ลูกกลับมาไร้ค่า ลูกต้องกลับมามีค่าอีกครั้ง ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น นี่คือป่า เวลานี้พอมมาแล้ว ท่านมาและกำลังเปลี่ยนป่าหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ นั่นคือโลกของเหล่าเทพ นี่คือนิเวศของโลกของปีศาจ ความลับของโลกมนุษย์ทั้งหมดนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกลืมนิเวศของโลกอย่างไร ศาสนาของลูกเสื่อมลงอย่างไร และการกระทำทั้งหมดของลูกกลายเป็นบาปอย่างไร บาบาก็อธิบายปรัชญาของกรรมที่ลึกซึ้ง ของการกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นไรเมื่อวานนี้และลูกได้กลายเป็นอะไรในวันนี้ เป็นสิ่งใกล้ตัวใช่ไหม? บาบาคูพูดว่า เมื่อวานนี้พ่อทำให้ลูกเป็นเทพ พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรนั้นแก่ลูกแล้วทั้งหมดนั้นหายไปไหน? ลูกจำได้ไหม? ลูกสูญเสียทรัพย์สินสมบัติมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวาน พอมามาเพื่อให้ดินแดนสุขาวดีบนฝ่ามือของลูก ความรู้ที่ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาก็อธิบายไว้ด้วยเช่นกันว่า ดวงตาของลูกหลอกลวงลูกอย่างมาก ลูกต้องทำให้ดวงตาที่เป็นอาชญากรรมของลูกนั้นมีอารยะธรรมด้วยความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดบันทึกชีวิตของลูกในไดอารี่ที่ไม่มีขีดจำกัด นั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน และได้รับกำไรมากเท่าไรจากการมีการจดจำระลึกถึง? มีการขาดทุนใดๆ ไหม? สติปัญญาของฉันไปที่ไหนในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึง?
2. จดบันทึกการกระทำที่ผิดและการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำลงไปในชีวิตนี้ตั้งแต่เมื่อลูกยังเยาว์วัยมาก บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่ทำให้สำนึกของลูกกัดกร่อนและลูกจะกลับมาเบาสบาย ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปใดอีกต่อไป

พร: พร: ขอให้ลูกละวางจากทุกคนและมีความรักต่อพระเจ้าโดยการเปลี่ยนบ่วงกรรมให้เป็นพันธะของงานรับใช้

ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มิน แต่ลูกจะสามารถได้รับสิ่งนั้นเมื่อลูกอยู่อย่างละวางเท่านั้น หากลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก นั่นก็เป็นไปเพื่องานรับใช้ อย่าคิดว่าลูกอยู่ที่นั่นเพราะเนื่องจากบัญชีกรรมหรือบ่วงกรรม แต่เป็นไปเพื่องานรับใช้ เมื่อลูกถูกผูกด้วยพันธะของงานรับใช้ บ่วงกรรมของลูกจะจบสิ้น เมื่อไม่มีจิตสำนึกของงานรับใช้ บ่วงกรรมก็จะดึงรั้งลูก ที่ใดมีบ่วงกรรม ที่นั่นจะมีกลิ่นของความทุกข์ ขณะที่ในงานรับใช้จะมีความสุข ดังนั้นจงเปลี่ยนบ่วงกรรมต่างๆ ให้เป็นพันธะของงานรับใช้ อยู่อย่างมีความรักและละวาง และลูกจะเป็นที่รักของพระเจ้า

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งคือผู้ที่เอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายด้วยสภาพดั้งเดิมของเขาเอง

*** โอม ขานติ ***